

חתול בצבע דובדבן

ארה"ב (1891)

זה קרה לפני יותר ממאה שנה, בראשית שנות השמונים של המאה התשע-עשרה.
מר פ.ט.ברנום הקים בעיר ניו-יורק מוזיאון מיוחד שבו הציג חפצים בלתי רגילים וחיות מארצות רחוקות שעוד איש באמריקה לא ראה ולא שמע עליהם.
יום אחד ישב מר ברנום בכורסה מרופדת במשרדו, כשנשמעה דפיקה קלה בדלת.
"יבוא" קרא היוזם המפורסם.
הדלת נפתחה ולפני מר ברנום הופיע גבר בכובע גבוה, מעיל שחור ארוך ועניבת משי, במילים אחרות - איש ינקי טיפוס.
הוא התיישב על הכיסא שהציע לו ברנום ובחיוך

מלבב שאל:

"אתה מר פ.ט.ברנום?"

"ניחשת בפעם הראשונה" ענה בעל המוזיאון.

"אם כך, תקשיב" אמר האורח "שמעתי שאתה מציג במוזיאון שלך חיות מוזרות? אוכל להתערב שחיה כזו, כמו שהצלחנו לגדל בחווה שלנו במדינה קונטיקט אין עדיין בתצוגה שלך!"
מר ברנום, איש זהיר, רצה שהאיש מולו ייתן לו קצת יותר פרטים.

"אולי תוכל לתאר לי את החיה המיוחדת?" שאל.
"אוכל, בוודאי אוכל. מה היית אומר, למשל, על חתול יפה, הא?"

"חתול? מה מוזר בחתול? עירנו ניו-יורק מלאה חתולים בכל פינה."

"א-א-א, אבל החתול שלנו הוא בעל צבע מיוחד. צבע דובדבן."

החיוך של מר ברנום ביטא את הספק המקצועי של בעל מוזיאון של הדברים המוזרים. הוא השתדל להסתיר את העניין שדבריו של האורח עוררו בו.

"אם כך, אז יש לך באמת מוצג שהמבקרים שלנו יהיו מוכנים לשלם כסף, כדי לראות אותו" הוא העיר ברישול "וכמה היית רוצה לקבל עבור החתול בצבע הדובדבן שלך?"

"את המחיר תקבע אולי בעצמך, מר ברנום. רק קח בחשבון שאשתי מחבבת מאוד את החתול שלה והיא לא תסכים למסור אותו תמורת סכום פשוט."

"חתול זה חתול" אמר מר ברנום "הוא לא שווא הרבה."

"הרבה או לא הרבה, אבל זה מה שאומר לך: אם תיארתי אותו נכון, אז תתחייב לשלם לי שלוש

**"מר ברנום היקר, מה - עוד מעולם לא
ראית דובדבנים שחורים? אצלנו בקונטיקט
גדלים כאלה בכל מטע, ונשמח לשלוח לך
תיבה מלאה בפרי הזה."
מר ברנום נאלץ להודות שנפל בפח.**

הסיפור המשעשע הזה עבר מהר בכל העיר
ניו-יורק, ושימש לפרסום נהדר עבור המוזיאון של
החיות והחפצים המוזרים של מר פ.ט.ברנום.

מאות דולר כשהוא יגיע אליך לניו-יורק."
"מסכים" אמר פ.ט.ברנום.
תוך שבוע למוזיאון של פ.ט.ברנום הגיע בדואר
גוביינא ארגז ארוז היטב. לארגז צורף חשבון על
שלוש מאות דולר "תמורת חתול בצבע דובדבן,
כפי שהוסכם."
מר ברנום שילם את החשבון ופתח את הארגז.
החיה שישבה בפנים הייתה ללא ספק חתול,
אלא... חתולים כאלה אפשר היה למצוא בכל רחוב
ובכל סמטה של העיר ניו-יורק. הוא היה שחור
כמו פיח.
מר ברנום שלח מיד מברק לחווה שממנה נשלח
החתול:
**"מה זה? אתם צוחקים ממני? שלחתם
חתול שחור במקום חתול בצבע דובדבן?"**
אך מיד הגיעה התשובה: